

44.

599

ΠΕΡΙ ΦΥΓΗΣ

(Plan. 24)

1. Τῶν λόγων ἀρίστους καὶ βεβαιοτάτους ὥσπερ τῶν
 5 φίλων φασὶν εἶναι τοὺς ἐν ταῖς συμφοραῖς παρόντας ὠφε-
 B λίμως καὶ βοηθοῦντας, ἐπεὶ πάρεισί γε πολλοὶ καὶ προσ-
 διαλέγονται τοῖς ἐπταικόσιν, ἀλλ' ἀχρήστως μᾶλλον δὲ
 βλαβερῶς καθάπερ ἀκόλυμβοι πνιγομένοις ἐπιχειροῦντες
 βοηθεῖν περιπλεκόμενοι καὶ συγκαταδύνοντες· δεῖ δὲ τὸν
 10 παρὰ τῶν φίλων καὶ τῶν βοηθούντων λόγον παρηγορίαν
 εἶναι μὴ συνηγορίαν τοῦ λυποῦντος· οὐ γὰρ συνδακρυνόν-
 των καὶ συνεπιθρηνοῦντων ὥσπερ χορῶν τραγικῶν ἐν
 τοῖς ἀβουλήτοις χρεῖαν ἔχομεν, ἀλλὰ παρρησιαζομένων
 καὶ διδασκόντων ὅτι τὸ λυπεῖσθαι καὶ τὸ ταπεινοῦν
 C ἑαυτὸν ἐπὶ παντὶ μὲν ἀχρηστόν ἐστι καὶ γιγνόμενον κενῶς
 16 καὶ ἀνοήτως, ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα δίδωσιν ὑπὸ τοῦ
 λόγου ψηλαφηθέντα καὶ ἀνακαλυφθέντα πρὸς ἑαυτὸν εἰ-
 πεῖν (Menand. Epitr. fr. 179)

ᾠδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ,

20 κομιδῇ γελοῖόν ἐστι μὴ τῆς σαρκὸς πνιθάνεσθαι τί πέ-
 πονθε μηδὲ τῆς ψυχῆς εἰ διὰ τὸ σύμπτωμα τοῦτο χείρων
 γέγονεν, ἀλλὰ τοῖς ἔξωθεν συναχθομένοις καὶ συναγα-
 νακτοῦσι διδασκάλοις χρῆσθαι τῆς λύπης.